

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо офіційного тлумачення положень статті 9 Закону України «Про судовий збір»

м. К и ї в

27 лютого 2013 року

№ 8-у/2013

Справа № 2-9/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни — доповідача,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо офіційного тлумачення положень статті 9 Закону України «Про судовий збір» від 8 липня 2011 року № 3674-VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) з наступними змінами (далі — Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н. К. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Суб'єкт права на конституційне подання — Верховний Суд України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 9 Закону, зокрема словосполучень «місце розгляду справи» та «кошти на забезпечення здійснення правосуддя».

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень суб'єкт права на конституційне подання обґрунтовує тим, що в Законі не конкретизовано, що саме слід розуміти під словосполученням «місце розгляду справи», а також не розкрито зміст положення «кошти на забезпечення здійснення правосуддя», а це, на думку автора клопотання, унеможлиблює їх правомірне застосування.

Нечітке розуміння вказаних словосполучень, як стверджує Верховний Суд України, не дає однозначної відповіді на такі питання: на рахунок якого суду необхідно сплачувати судовий збір у разі вирішення відповідним вищим спеціалізованим судом України питання про допуск справи до провадження у Верховному Суді України; який суд у цьому випадку буде місцем розгляду справи; чи є допуск справи до провадження її розглядом; чи включає положення «кошти на забезпечення здійснення правосуддя» суддівську винагороду та заробітну плату працівників апаратів судів; чи може за своєю правовою природою суддівська винагорода та заробітна плата працівникам апарату судів розглядатись як складова судових витрат, та чи може бути спеціальний фонд Державного бюджету України, до якого зараховується судовий збір, джерелом захищених видатків бюджету на оплату праці працівників бюджетних установ та нарахування заробітної плати.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 23 січня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

До повноважень Конституційного Суду України згідно з пунктом 2 частини першої статті 150 Конституції України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» розгляд цих питань здійснюється за конституційним поданням та конституційним зверненням (стаття 38); питання, порушені у конституційному поданні, мають належати до повноважень Конституційного Суду України (стаття 13); конституційне подання має містити правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні правового акта (пункт 4 частини другої статті 39); підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (частина перша статті 93).

Наведене в конституційному поданні обґрунтування та аналіз положень Закону, які автор клопотання просить роз'яснити, дає підстави для висновку про законодавчу неврегульованість питань, порушених у конституційному поданні.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України, викладеної в Ухвалі від 21 березня 2002 року № 9-у/2002, відсутність законодавчого врегулювання не може бути підставою для розгляду конституційного подання, оскільки це є прерогативою Верховної Ради України.

Отже, питання, порушені в конституційному поданні, непідвідомчі Конституційному Суду України.

За таких обставин Конституційний Суд України дійшов висновку про відмову у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 93 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо офіційного тлумачення положень статті 9 Закону України «Про судовий збір» від 8 липня 2011 року № 3674–VI з наступними змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ